

Het geluk van klavertje vier (bron: Bridge jaarboek 1986-1987)

Zoals u moet weten ben ik de meest geplaagde kaart.
Wat ik allemaal niet te slikken krijg en naar mijn hoofd geslingerd.

Het ergste is dat ik officieel helemaal geen hoofd heb, in tegenstelling tot een twaalfstal van mijn collega's.

En nou ja,,,hoofd.

Wat een koppen.

En dan die grijns, telkens wanneer ik of een van mijn kleine collega's ten prooi valt aan hun machtswellust

Vroeger heb ik een tijd in Engeland gewoond en daar was het helemaal verschrikkelijk, reactionair zelfs.

Vandaar ben ik overgestoken naar een Vlaamse haven waarvan me de naam niet te binnen wil schieten en toen kwamen we via Overslag in Holland.

Vanaf de eerste keer dat we in Nederland actief werden.

Maar ik sla iets over, want in de eerste instantie hadden wij zwaar de pest in, want wat was het geval?

We mochten niet meedoen!

Niet te geloven.

Het pak kaarten werd in tweeën gedeeld en wij, tot en met mijn grote broers de zesjes, werden terzijde gelegd.

Maar na die eerste schrik volgde een wereld van geluk.

Al die trotse koningen en koninginnen....

Ik krijg weer een heel warm gevoel van binnen als ik er aan denk.

Die werden op slag gedegradeerd.

Niks 'king' en 'queen' 'heer' en 'vrouw' werden ze in eens genoemd.

In het begin reageerden ze niet.

Ze dachten dat de spelers het tegen elkaar hadden.

Na een paar avonden klaverjassen verhuisden we verder noordwaarts en daar werden we weer door het andere volk heen geschud.

Het is best rot om een tijdje toe te moeten kijken bij kaarten maar als gevolg daarvan glansden en straalden we ineens in vergelijking met de tussenkaarten en de honneurs.

Een heerlijk gevoel om er weer bij te horen, zeker toen ik tijdens het schudden ♥vrouw over mijn rug voelde aaien.

Met zijn tweeënvijftigen waren we weer van de partij.

Je kunt van die Engelsen zeggen wat je wilt, ze houden wel van hoogstaande spelletjes.

Dat jullie daar overigens geen eigen woord voor hebben.

Maar goed, het klonk wel vertrouwd; bridge, down.

Volgens de traditie hoor ik geluk te brengen, maar ja dat lukt natuurlijk niet altijd en overal.
de eerste avond dat we weer allemaal mee mochten doen, kwamen we zo te liggen.

		♠	V 3		
		♥	A V 4		
		♦	B 9 8 3		
		♣	A H 8 5		
♠	H 10 5 4	<div style="border: 1px solid black; background-color: #008000; color: white; padding: 5px; display: inline-block;"> N W E S </div>		♠	A B 8 6
♥	B 8 6 3			♥	10 9 7 2
♦	A V 4			♦	H 6 5
♣	7 6			♣	10 9
		♠	9 7 2		
		♥	H 5		
		♦	10 7 2		
		♣	V B 4 3 2		

Ik zit liever in een sterkere hand, maar ja.
Nou moet u weten dat ik tijdens het schudden en het bieden altijd bloednerveus ben, want daar hangt
- zeker voor ons kleintjes! - zeer veel van af.
Bij het schudden gaat het om de combinaties waar je mee en waar je tegen komt te zitten.
Met het bieden gaat het weer om andere zaken, maar altijd om je toekomst.

<u>West</u>	<u>Noord</u>	<u>Oost</u>	<u>Zuid</u>
	1 SA	pas	2 ♣
dbl.	rdbl.	2 ♠	3 ♣
pas	pas	pas	

Het is inderdaad net een veiling, na pas - pas - pas is het eenmaal, andermaal, verkocht.
In dit geval betekent het dat de partij waarvan ik deel uitmaakte, moest proberen negen slagen te
maken met ♣- mijn kleur dus - als troef.

Dat zal erom hangen, fluisterde ik tegen ♣boer naast me, want zoals u zal begrijpen praat ik niet
tegen die hele kleintjes.
Er zijn grenzen.

Meneer west moest uitkomen tegen onze 3 ♣en die legde ♠4 op tafel.
Zo'n start is altijd heel belangrijk, dat heb ik wel geleerd, maar het nakomen in de tweede slag moet
ook niet onderschat worden.

Die meneer oost had daar geen kaas van gegeten, want die speelde ♠6 na.
Had u dat ook gedaan met deze dummy op tafel?

Die ♠vrouw loopt gerust niet weg en mocht ze wel weg lopen dan ben ik de eerste om de vlag uit te
steken.

Volgens mij had die meneer oost ♦na moeten spelen, dan had die oog gehad voor de problemen van
zijn partner.

Maar goed laten we geen theoretische verhandelingen hier gaan zitten geven, laten we dat maar aan
de bevoegde instantie over.

Er kwam dus ♠6 na, uit onze collectie de ♠7 - links ♠heer en daaronder viel ♠vrouw, mokkend, dat laat zich raden.

Meneer west ging een poosje in de denkkamer en mijn ervaringen daarmee zijn slecht; zo iets helpt vaker niet dan wel!

Wat was het resultaat van zijn overpeinzingen?

♣7!! Nobelprijs voor meneer!

Wat een durf en wat een inzicht!

Ik ben maar een eenvoudige beginner, maar ik had wel wat anders kunnen verzinnen.

Maar goed:

♣7, ♣aas, ♣9 en ♣2 direct gevolgd door; ♠heer, ♣10, ♣3 en ♣6.

Dat zat erop.

Als mijn baas nou maar goed geteld had, dan wist - ie dat de troeven er bij de tegenpartij uit waren en voor dat eenvoudige troefrekwerk was ik tenminste niet meer nodig.

Dat vind ik zo saai.

Misschien was er voor mij wel een belangrijker taak weggelegd.

Zoals die ene keer....

Nee nee geen details , ik zal me beperken tot het belangrijkste; ik heb toen de krant gehaald.

Weet u wat daar ongeveer stond?

" OP het moment dat de leider ♣4 speelde, de laatste troef, was de linker tegenstander kansloos in dwang.

Hij moest zich overgeven door ofwel in ♦ ofwel in ♠ zijn dekking op te geven.

Dat een kaart zo iets mag beleven.

Maar terzake; terug naar die belangrijke taak die er mogelijk voor mij zou zijn weggelegd.

Ik voelde al iets aankomen.

U ook?

Zo lagen we nog, althans; alleen de gespeelde kaarten (16 stuks) en de kaarten die aan de overkant (nog maar 9) lagen natuurlijk.

		♠			
		♥	A V 4		
		♦	B 9 8 3		
		♣	8 5		
♠	10 5			♠	B 8 6
♥	B 8 6 3			♥	10 9 7 2
♦	A V 4			♦	H 6 5
♣				♣	
		♠	9		
		♥	H 5		
		♦	10 7 2		
		♣	V B 4		

Mijn baas had twee slagen, de tegenpartij trouwens ook - en hij moest er dus eigenlijk nog zeven maken om zijn contract vol te vullen.

Z'n handen bibberden ervan en er werd hier en daar nog geknepen ook.

En zodra er geknepen wordt moet het niet te lang meer duren.

De druk verminderde en ik kon duidelijk een zucht horen.

Zou hij een list verzinnen hebben?

♥4 partner.

Hij ging er nog met twee woorden van praten ook, dan zou het wel een goed plan zijn, waar hij straks na afloop nog complimenten voor wilde hebben ook.

Hij nam de slag met ♥heer en speelde direct ♥5 na, die hij op tafel met ♥aas liet nemen.

Ineens zag ik het .

Ik begreep zijn plan.

Wat een rotstreek!!

Zou zo'n miezerig ♦tje dan voor mij bestemd zijn?

Was dat mijn lot in dit spel?

Had - ie niks beters voor me?

♥vrouw graag partner.

Hoe aardiger ze worden, hoe meer je ze in de gaten moet houden.

En op hetzelfde moment dat meneer oost gedwee ♥9 bijspeelde, zette ik al de kracht die ik in me heb op mijn klaverbladen en vlak voordat hij ♦2 op tafel kon leggen, maakte ik een zachte landing.

Een helikopterpiloot zou het me niet verbeterd hebben.

Waarom troef je die? klonk het vanaf de overkant, die vrouw is toch vrij?

Hij wou me nog terug nemen ook, maar de regels ken ik toevallig op mijn duimpje en van de rechterkant kwam dan ook prompt 'gespeeld is gespeeld'.

Er werd nog wat nagemopperd en doorgemopperd toen hij uiteindelijk één down ging, maar ik was op dat moment de allergelukkigste kaart van de tafel.

Ik hoorde in dezelfde slag thuis als ♥vrouw op wie ik al zittingen lang verliefd was.

Voor mij is zij de koningin van het spel.

En wat het heerlijkste was: **Het was mijn slag**